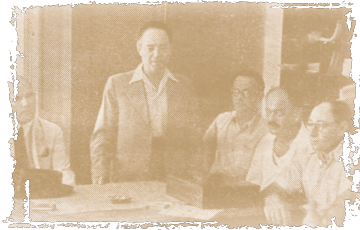

שמעון בן צבי

(רטגון; 1899 - 16 ביוני 1968, כ' בסיוון תשכ"ח)
היה ממייסדי גבעתיים וראש העיר הראשון שלה.

שמעון בן צבי מכריז בטקס חגיגי על פתיחת סניף הדואר הראשון בגבעתיים, 1946

נשיא המועצה וראש העיר הראשון של גבעתיים בין השנים 1941 - 1965.

שמעון בן-צבי (רטגון) נולד ב-1899 בפומוסט, במחוז סלוצק שבפלך מינסק של האימפריה הרוסית. ב-1914 עלה לארץ ישראל, ומספר שנים לאחר מכן העלתה קבוצת פועלים הצעה להקמת שכונת פועלים באזור תל אביב, שתהיה מבוססת על עקרונות שיתוף ועזרה הדדית. המטרה העיקרית של חברי הקבוצה הייתה לאפשר לפועלים העירוניים לחיות בנפרד, כל אחד עם משפחתו והשקפתו החברתית. על פי התוכניות נכלל בכל בית משק עזר, שנועד להקל על הפועל ומשפחתו. באותו הזמן עבד בן-צבי במרכז החקלאי. כשנודד המרכז מכאר-שבע לתל אביב, החליט להצטרף לקבוצת מייסדי השכונה, שבראשם עמד דוד שניידרמן. לשכונה, שהייתה שכונת הפועלים הראשונה בארץ, החליטו חברי הקבוצה לקרוא על שם דב בר בורוכוב, שהיה ממקימי תנועת פועלי ציון, ורעיונותיו השפיעו ביותר על תנועת העבודה הציונית.

ב-2 באפריל 1922 הונחה אבן הפינה של השכונה. בתחילה החיים בשכונה לא היו קלים בכלל. כך כתב שמעון בן-צבי על השכונה הצעירה:

"דרכה של השכונה לא הייתה סוגה בשושנים. מתחילת בריאתה לא שיוחק לה המול. היא נחשבה כבת חורגת בעיני כל. אם כי הוגיה ומייסדיה היו חברי 'פועלי ציון' נאמנים, בכל זאת לא נמצאה השכונה תחת חסותה. המפלגה לא הכריזה בשום אופן רשמי על הקמת שכונה כזו."

כאמור, מייסדי השכונה נתקלו בבעיות רבות. הם חיפשו מקורות מימון, אך גם כשנמצאו כאלה, הוטלה כל העבודה על מספר אנשים בעלי רצון טוב, אך נטולי ניסיון וכישורי ניהול. על מייסדי השכונה הוטל להכשיר ולמדוד את הקרקע לפני ההתיישבות, לדאוג לאספקת מים לבתים ולמשק, לספל באספקת המצרכים לאנשים ולחיות המשק, לסלול כבישים, לכוונת בתים, מבני חינוך ועוד.

מבט על שכונת בורוכוב

מבט על בית הספר בורוכוב מכיוון המכתש

אסיפת החברים הראשונה בשכונה

צריף בית הספר הזמני בשכונה

ילדי גן ילדים משתעשעים בחצר

בתים ראשונים של שכונת בורוכוב

בישיבה הראשונה של מועצת העיר נבחר בן צבי לראשות העיר. הוא שמח מאוד על הבחירה. את האושר שלו ביטא בנאום הבא:

"מי מילל ומי פילל כי אני, שמעון בן זלמן-צבי ואסתר רטגון מפוהוסט, אהיה ראש עיר בישראל? ובמדינת היהודים הנבנית ואיננה עוד חזון של בודדים?" לאחר שש שנים פרש מתפקידו, כדי לפנות מקום לדור הצעיר. לאחר פרישתו זכה להיות אזרח הכבוד הראשון של העיר בגבעתיים.
בן צבי נפטר בשנת 1968.

במשך היום טיפל בן צבי בחלקה שלו ועבד במרכז החקלאי. כלילות היה יושב עם שאר חברי הוועד ודן בענייני השכונה. הוא הקדיש את כל זמנו לניהול השכונה וטיפוחה. בעיקר דאג לענייני חינוך הדור הצעיר וטיפוחו. השכונה הלכה והתפתחה, וכן צבי עמד בראשות הוועד שניהל אותה. במהלך השנים אוחדה שכונת בורוכוב עם השכונות שסבבו אותה: שכונת שיקין, שכונת גבעת רמב"ם, שכונת קריית יוסף, שכונת ארלוזורוב ושכונת פועלי הרכבת. הן התאחדו והפכו ל"מועצה מקומית גבעתיים" ב-7 באוגוסט 1942, וכן צבי נבחר לראש המועצה. המועצה המשיכה לגדול ולהתפתח. בתי ספר, סניף דואר, קולנוע ועוד מבני ציבור רבים החלו להופיע ברחבי המקום, ובשנת 1959 הוכרזה גבעתיים כעיר.

על שמו של שמעון בן צבי נקראים
בית ספר תיכון שמעון בן צבי (שב"צ)
ורחוב מרכזי בעיר.

שכונת בן צבי

המזרקות בפארק גבעתיים
על רקע רחוב שמעון בן צבי